

SORULARLA İSLAMOFOBİ-5

Geçtiğimiz sayıda din ve akıl kavramı üzerine zihinlere takılabilecek soruları cevaplandırmaya çalışmıştık. Bu sayımızda kaldığımız yerden devam ediyoruz:

Din İnsanları Uyuşturan Afyon mudur?

Her şeyden önce şunu net olarak söylemeliyiz ki; din değil dincilik afyondur, indirilen din değil uydurulan din uyuşturur. Bu ayrımı yapmazsak gerçekleri tam olarak göremeyiz. Bununla birlikte dinci ile dindar arasındaki farkı da bilmek zorundayız. Dinci, dini keyfine uyduran ve sürekli zulüm doğuran kimsedir. Dindar ise kendisini vahye teslim eden ve devamlı iyilik/güzellik üreten kişidir. Bu önemli ayrımları göz önünde bulundurarak detaylara girebiliriz.

Şüphesiz ki din insanları Allah'ın rızasına götüren, dünya ve ahiret mutluluğunu temin eden tek kurumdur. Din, insanları hayatın çıkmaz sokaklarından kurtaran, çözümler ve öneriler gösteren gerçek bir yol göstericidir. Ama hangi din? Saydığımız bu özellikler yalnızca Allah'ın dini için söylenebilir. Temellerini vahiyden alan ve içine insanların sapkın fikirleri bulaşmamış din, tıpkı içine kimyasal atık karışmamış nehir gibi her geçtiği yere hayat verir. Vahiy dini, insanı yaratıcısı ile barıştırır ve insana yapısında olan doğal yaşamı önerir. Allah şöyle buyurmaktadır:

Sen yüzünü dosdoğru bu dine, Allah'ın insanları yarattığı fıtrata çevir. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. İşte sağlam din budur. Ama insanların çoğu bunu bilmezler. (Rûm 30/30)

Fıtrat, varlıkların temel yapısını ve onu oluşturan yaratılış, değişim ve gelişim ilke ve kanunlarını ifade eder. Fıtrat İslâm'dır.

Allah insanları çirkin işlerden ve kötülükten tiksinecek şekilde yaratmıştır. Öyleyse Allah'ın indirdiği din, insanın nefret edebileceği şeyleri emretmez. Yine Allah, inanların bedensel ve ruhsal ihtiyaçlarını da yasaklamaz, kontrollü kullanmayı emreder:

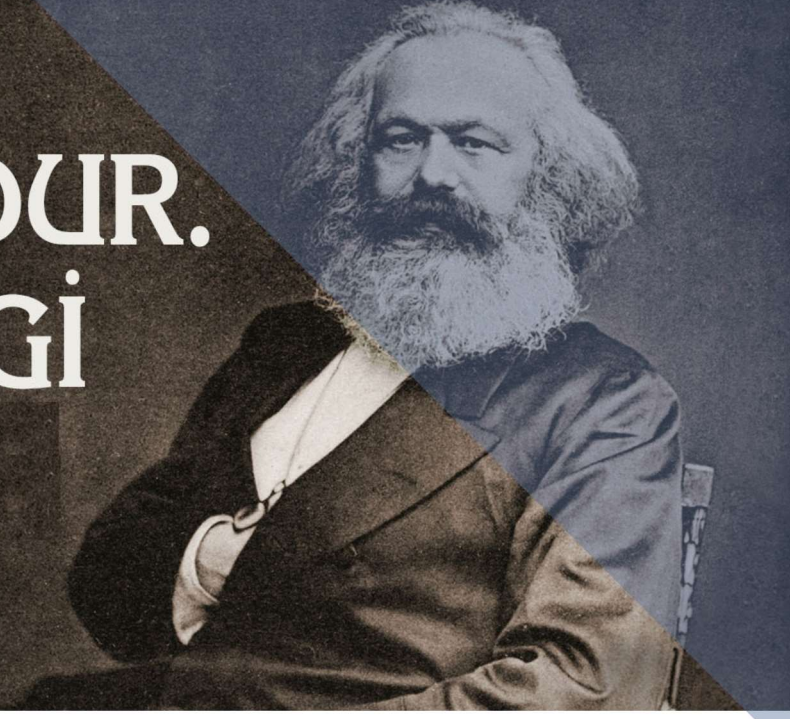
Biliniz ki Allah'ın elçisi yani (size O'nun sözlerini taşıyan) resulü/Kitabı¹, sizin elinizdedir. Eğer çoğu konuda gönlünüze uysaydı sıkıntıya düşer-diniz. Ama Allah, ona güvenmeyi size sevdirdi; onugönüllerinizin süsü yaptı. Kitab'ı görmezlikten gelmeyi, yoldan çıkmayı ve emirlerineters düşmeyi de size kötü gösterdi. Bu konuma gelenler olgun kimselerdir. (Hucurât 49/7)

Allah, adaleti, güzel davranışı, yakınlarla veren el olmayı emreder. Çirkinliği, kötülüğü ve aşırılıkları yasaklar. Allah size öğüt verir, belki bilginizi kullanırsınız. (Nahl 16/90)

De ki "Sizin haram kıldıklarınızı haram kılanın aslında Allah olduğuna dair şahitlerinizi getirin bakalım. Eğer şahitlik ederlerse onlarla birlikte bulunarak sakın ayetlerimiz karşısında ya-

¹ İçimizde sürekli kalacak olan resul Allah'ın sözlerini taşıyan Kitabı olduğu için buradaki resul kelimesine de başka anlam verilemez.

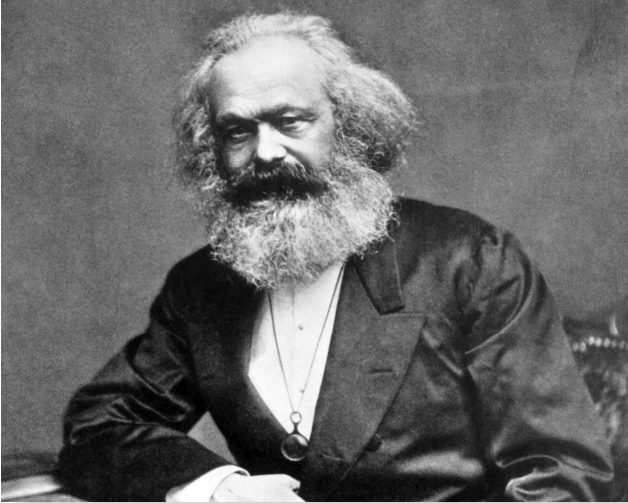
DİN AFYONDUR. AMA HANGİ DİN?

İlan yanlış şeylere sarılanların arzularına uyma. Çünkü Ahirete inanmayanlar, kendilerini Rablerine denk tutarlar.” (En’âm 6/150)

Bu konuda sayılamayacak kadar çok Kur’an ayeti mevcuttur. Din, eğer Allah’tan indirildiği gibi anlatılır ve yaşanırsa uyuşturucu değil uyandırıcı etki eder. Ancak bir de uydurulan din vardır ki işin afyon olan tarafı burasıdır.

“Din Toplumun Afyonudur” sözünü Karl Marx, 1843 yılında “Hegel’in Hukuk Felsefesinin Eleştirisi” eserinde söylemiştir. Ancak ilk söyleyen kendisi olmadığı gibi dine doğrudan saldırma maksadı ile de söylememiştir. Marksist felsefenin dine bakışını yansıtan bu slogan her ne kadar tam anlaşılmasa da önemli bir gerçeğe işaret etmiştir.

Din, vahyin kontrolünden çıkarılıp din adamlarının keyfine bırakılırsa, insanları hayatlarından bezdiren, sayısız yasaklarla hayatı çekilmez hale getiren bir zulüm girdabına dönüşür. Aslı astarı olmayan masallarla kitleleri uyuşturan, zengin fakir arasındaki uçuruma sessiz kalan, ırkçılığa, ötekileştirmeye, haksızlığa malzeme olarak kullanılan din elbette ki afyondur hatta daha tehlikelidir.

İktidarların elinde oyuncak olan uydurulmuş din tıpkı bir virüsün insanı yiyip bitirdiği gibi toplumu vahşice kemirir. Her türlü tedbirsizlik, kaza ya da düzensizlik “kaderiniz buymuş” diye görmezden gelinir. İnsanlar gökten ya da gaipten gelecek (aslında hiçbir zaman gelmeyecek) kurtarıcılara inandırılarak acılar içinde kıvranmaya mahkûm edilir. Bu din anlayışı kitle imha silahı gibi insanları zehirler ve toplum sefil bir yaşama razı olur.

Derin uykusunda zehirlenen ama bunu fark etmeyen, fark etmediği için de halinden memnun olan insan, kendisini uyandıranları da uykusunu bozmakla suçlar. İşte “din afyondur” sözü tam olarak burada anlamını bulur. Uydurulan dinin getirdiği çürüme ve ölüm böylesine sinsi ve haindir. İnsanları siyasi ve dini önderlere kul köle yapan, zalime karşı mazlumu tatmin etmeyen uydurulan din, “afyon” değilse nedir?

İnsanlık çağlar boyunca din diye pazarlanan bu uyuşturucunun tesiri ile sarhoş hale getirilmiş, nice

masum insanlar akla mantığa aykırı suçlamalarla engizisyon mahkemelerinin zindanlarında çile içinde çürütölmüş, hayatları karartılmıştır. Bu konuda kilisenin sabıkası çok kabarıktır fakat sadece kilise ile sınırlamak yanlıştır. Müslümanlar arasında da benzeri eğilimler görölmüşür.

Yeryüzünde insanları afyonlamada dincilikten daha etkili bir uyuşturucu olmadığı gibi, toplumlara hareket ve hayat kazandırmada vahiyden daha tesirli bir şey de yoktur. Bu yüzden vahiy Kur'an'da diriltici ruh ve şifa olarak tarif edilir.

Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, göğüslerde olana şifa, inanıp güvenenler için bir rehber ve ikram (olan Kitap) gelmiştir. (Yûnus 10/57)

İşte sana da bu yolla, işimizden olan ruhu (Kur'an'ı) vahyettik. Yoksa sen bu Kitab'ı ve (onda anlatılan) imanı bilmezdin. Ama onu bir nur (aydınlatıcı bir kitap) yaptık, düzenimize uyduğunu gördüğümüz kullarımızı onunla yola getiririz. Sen elbette doğru yolu göstereceksin. (Şûrâ 42/52)

Kurtarıcı beklentileri, kolay yoldan cennet vaatleri, din adamlarına kayıtsız şartsız itaat, uydurma hikâyeleri din diye pazarlamak vs. afyonlayan dinciliğin olmazsa olmazlarıdır. Allah dinci afyonlamaya karşı insanlığı yüzyıllar öncesinden defalarca uyarmıştır:

- **Yaldızlı-süslü laflarla aldatma-alданma.** (En'âm 6/112)
- **Beldelerde egemenlik kurmak gezip dolaşmakla aldatma-alданma.** (Âl-i İmrân 3/196, Gafir 40/4)
- **Dine sokulan uydurma ve iftiralarla aldatma-alданma.** (Âl-i İmrân 3/24, Enfâl 8/49)
- **Hurafeler, uydurmalar anlamını bilmeden okuyuşlarla aldatma-alданma.** (Hadîd 57/14)
- **Sefil-rezil yaşayışla aldatma-alданma.** (Âl-i İmrân 3/185; En'âm 6/70,130; Â'râf 7/51; Lokmân 31/33; Fâtır 35/5; Hadîd 57/20)
- **Allah ile aldatma-alданma.** (Lokmân 31/33; Fâtır 35/5; Hadîd 57/14)

Kur'an'ın uyarılarına rağmen görüyoruz ki yazılı ve görsel basında hoca kılıkli olan pek çok dinci gerçek sorunlarımız yerine gereksiz ve asılsız hurafelerle Müslümanların gündemini saptırmaktadır. Sizce bu afyonlamak değil midir?

Son olarak şunları da eklemeliyiz; dincilerin yaptığı afyonlamayı dine fatura etmek, dinin kendisini suçlamak isabetli değildir. Dinciliğin uyuşturucu narkoz etkisi sadece Kur'an ile dağıtılabilir, dincilik illetine karşı Allah'ın son kitabı olan Kur'an'dan yardım alınmalıdır. Allah'ın vahyine döndükçe hurafeler ve uyuşma hali bir sis gibi sessizce kaybolur.

İslami Tebliğin Amacı Ne Olmamalı?

İslam'ı tebliğ etmek, Kur'ani hakikatleri insanlığa duyurmaktır. Bizler Allah'ın ayetlerini insanlara okur, İslam nimeti ile huzur bulmalarını isteriz. Ancak insanları ille de Müslümanlaştırmak gibi bir vazifemiz yoktur.

Allah şöyle buyurmaktadır:

...Her iş Allah'ın elindedir. Eğer tercihi Allah yapsaydı, (kimseye farklı davranmaz) bütün insanları yola getirirdi. İnanıp güvenenler bunun aksinin olamayacağını hâlâ anlamadılar mı?... (Ra'd 13/31)

Ne kadar çırpınırsan çırpın, insanların çoğu sana inanmazlar. (Yûsuf 12/103)

Eğer tercihi Rabbin yapsaydı yeryüzünde bulunan herkes, eksiksiz inanıp güvenirdi. Böyleken inanıp güvenenlerden olsunlar diye onara baskı mı uygulayacaksın? (Yûnus 10/99)

İnanmayacaklar diye kendini tüketecek gibisin. (Şûra, 26/3)

Bu söze (Kur'ân'a) inanmazlarsa üzülyor, arkalarından kendini tüketecek gibi oluyorsun. (Üzülmene gerek yok çünkü) Biz yeryüzündeki her şeye bir çekicilik verdik ki kimin işi daha güzel olacak diye onları yıpratıcı bir imtihandan geçirelim. (Kehf 18/6-7)

Ayetlerden anlaşıldığı üzere birilerini zorla Müslüman yapmak ya da iman etmiyorlar diye kendimizi harap etmek doğru değildir. Kur'an'a iman etmek ya da etmemek insanın bireysel tercihidir, sonuçları kişinin kendisini bağlar. Kur'an şöyle der:

De ki “Bu doğrular Rabbinizdendir. İmanı tercih eden inanıp güvensin, görmezlikten gelmeyi tercih eden de kâfir olsun. Yanlış yapanlar için perdesi kendilerini kuşatacak bir ateş hazırladık. Yardım isterlerse onlara, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su verilir. Ne kötü içecektir o; ne kötü yerdire orası! (Kehf 18/29)

Sizi yaratan O'dur. Sonra kiminiz ayetleri görmezlikten gelir, kâfir olur. Kiminiz de Allah'a güvenir, mümin olur. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır. (Tegâbun 64/2)

Bizim yapmamız gereken iki şey vardır. Birincisi Allah'ın ayetlerini kendimiz çok iyi bilmeli ve iman etmeliyiz, ikincisi ise gördüğümüz hakikatleri en hızlı şekilde insanlığa ulaştırmaktır. Muhammed (as) bile kimseye hidayet veremiyorsa kendimizi kurtarıcı görmenin mantıklı bir tarafı yoktur:

Sen istediğini doğru yola getiremezsin, ama Allah, yola gelmeyi tercih edeni doğru yola getirir. Kimin doğruya yöneldiğini en iyi o bilir. (Kasas 28/56)

Hidayeti veren Allah'tır, kul talep eder Allah da kuluna iman nasip eder. Muhatabımız Kur'an'ın çağrısına olumlu yanıt vermiyorsa biz değil kendisi sorumlu olur:

Dirilerle ölümler de eşit olmaz. Allah dinlemeyi tercih edene dinletir. Sen kabirlerde olanlara bir şey dinletemezsin. Sen sadece bir uyarıcısın. (Fâtır 35/22-23)

Kısaca; biz anlattıysak karşımızdaki kesin inancak diye bir beklentiye girmek yanlıştır. Ayrıca biz kendimizi gereği gibi ifade edememiş de olabiliriz. Kur'an hakikatini net bir şekilde ortaya koymamıza rağmen muhatabımız hala iman etmek istemiyorsa bu bizim başarısızlığımız değil kendi tercihidir.

Din ile Zulüm Barışır mı?

Zulüm bir şeyi yerinden etmek, eşyayı tabiatının dışında kullanmaktır. Kuşları yüzmeye, balıkları da uçmaya mecbur etmek, insanları bilmedikleri dilde konuşmaya zorlamak, vs. “zulüm”dür. İnsan bir yanlışlık/zulüm yaptığında etkisi sadece kendisi ile sınırlı kalmaz. Örneğin;

a) Bir kişi kendisine bol olan elbiseyi giydiğinde ilk olarak kendisine zulmetmiş olur çünkü bu şekilde kendisini küçük düşürmüştür.

b) Güzel bir elbise ait olmadığı yerde çirkin göründüğünden aynı zamanda elbiseye de zulmedilmiş olur zira o elbisenin ait olduğu yer orası değildir.

c) Tüm bunlarla birlikte o elbiseye uygun bedene sahip olan kişiye de bu elbise elinden alındığı için zulüm yapılmıştır. Görüldüğü gibi zulüm, zararları birden çok olan ve daha fazla sayıda kişiyi etkileyen bir illettir.

Allah'ın vahyinde insanı doğal yapısının dışında bir şeye zorlamak olmadığı gibi hem doğanın işleyişi hem de insanların yaşaması için Allah tarafından konulan yasalar hikmetin ve rahmetin ta kendisidir. Din, Allah'ın tüm varlık âlemini yönettiği kanunlar bütünüdür. Allah'ın kurduğu düzen- de çarpıklığa ve haksızlığa yer yoktur:

Üst üste yedi kat göğü yaratan da O'dur. Rahman'ın yaratmasında bir uyumsuzluk göremezsin. Bakışlarını bir daha çevir; bir çatlak görebilir misin? Sonra bakışlarını iki defa daha çevir de bak, gözün umutsuz halde bitkin düşecektir. (Mülk 67/3-4)

Öyleyse Allah'ın indirdiği din/kurduğu sistem zulümle asla barışmaz ancak insanların sonradan ürettiği suni dinler zulüm ve zalimlerle barışık yaşayabilirler. Tarih boyunca din adamlarının önemli bir kısmı zalim iktidardan yana olmuş, Allah'tan fazla onları razı etmek için çaba göstermiştir hatta bizzat kendileri insanlara zulmetmişlerdir.

Allah kullarına asla haksızlık yapmaz, yapılması-na da razı olmaz:

Allah'ın insanlara yaptığı tek bir yanlış yoktur. Ama yanlışları insanlar kendilerine yaparlar. (Yû-nus 10/44)

Allah zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve kendi katından da ona büyük bir ödül verir... (Nisâ 4/40)

Ey inanıp güvenenler (müminler)! Allah için şahitlik yaparak hakkı ayakta tutan kişiler olun; ister kendiniz, ana babanız veya yakınlarınız aleyhine olsun; isterse zengin veya fakir olsun-lar, Allah, onlara sizin yakınlığınızdan daha ya-kındır. Arzularınıza uymayın yoksa saparsınız. Ağzınızı eğip bükerek veya şahitlikten kaçarsanız bilin ki Allah, yaptığınız her işin iç yüzünü bilir. (Nisâ 4/135)

Gerçek dinin olduğu yerde zulüm, zulmün olduğu yerde de din yoktur. Zalim olmak ve zulmü ka-rakter haline getirmek dinsizliği yaşamak gibi-dir. Haksızlığa ses çıkarmayan ve zalimlerin işine gelecek şekilde kullanılmaya müsait bir din ya da kitap Allah'a ait değildir. İslam'a göre zalime des-tek vermek bir yana onlara meyletmek bile ağır vebaldır:

Sakin yanlış yolda olanlara bel bağlamayın; yoksa o ateş sizi de yakar. Sizin Allah ile ara-nıza girecek bir dostunuz yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz. (Hûd 11/113)

Allah'ın vahyi ile zulüm sürekli çatışma halindedir, Allah'a iman edenler ile zalimler de devamlı ça-tışmak zorundadırlar. Aynı anda hem zalimi hem de Allah'ı razı etmek imkânsızdır. Hangisini tercih ederseniz diğerini karşınızda bulursunuz. Kur'an, zalimin ve zulmün her türlüünü dışlayıp redde-der. Bu yüzden kelime anlamı barış olan İslam'ın zulüm üretmesi ya da zalimlere destek olması düşünülemez.

Yaptığı zulümleri örtmek için dini kullanmak Fira-vuni bir ahlaksızlıktır:

Firavun: “Bırakın beni, ben Musa'yı öldüreyim, o da Sahibini yardıma çağırınsın. Çünkü sizin di-ninizi kendininki ile değiştireceğinden veya ku-rulu düzeni bozmasından korkuyorum.” dedi. (Mü'min 40/26)

Firavun, Musa (as)'ı neyle suçluyor bakar mısı-nız? Zulüm denilince akla ilk gelen isim olan Fira-vun güya dini korumak ve fesadı engellemek için Musa'nın öldürülmesi gerektiğini savunuyor. Zu-lüm dolu iktidarını kurtarabilmek için halkın şirk ve hurafelerle dolu dinini şeytanca kullanıyor.

Ancak şunu tekrar edelim ki Allah'ın vahyi ile olu-şan din ile insan uydurması olan din aynı değildir. Fanatik/hurafeci dincilerin yaptığı haksızlıklar-dan dini sorumlu tutmak da bizzat dine yapılmış bir zulümdür. İster Kur'an kullanılsın isterse baş-ka bir kitap, insanların keyfine göre şekillenen her dini anlayış zulmün asıl kaynağıdır.

“Aynı anda hem zalimi hem de Allah'ı razı etmek imkânsızdır. Hangisini tercih ederseniz diğerini karşınızda bulursunuz.”